

Приемането на единъ нововъведенъ съзаклѣтъ членъ прѣдъ Тайния Комитетъ или прѣдъ една отъ него опрѣдѣлена комисия, бѣше сложно съ много формалности. Прѣди всичко единъ отъ членоветъ трѣбваше добръ да го познава, за да го прѣдстави прѣдъ комитета или прѣдъ комисията ношно врѣме, но така щото този да не може да узнае послѣ на кое мѣсто и въ коя кѣща го е приелъ комитета или комисията му. Стаята, въ която засѣдава комитетътъ и приема нѣкого за прѣдставление, трѣбва въ нея всичко да бѣде черно и по възможность синистро. Една голѣма маса покрита съ черно сукно, около нея сѣдатъ насѣдали членоветъ на комитета, облечени въ черни расета подобни на калугерскитѣ, главата имъ закрита съ платно отъ черна краска, а само за очитѣ имъ и устата имъ има оставени дупки. На масата кръстосани на дѣсната и лѣвата страна по три револвера и единъ ханджаръ, прѣдъ прѣдседателя единъ краниумъ (човѣшка глава), до краниума кръстъ и евангелие. Тѣзи формалности бѣха обѣзателни.

Азъ по часътъ 12 прѣзъ нощта заведохъ Кѣнча Кесариева прѣдъ комитета, като кръстосахъ съ него въ пайтонъ много непознати нему улици. при комитета отвориха се вратата на засѣдателната стая, той влѣзе вжтрѣ, а азъ останахъ вънъ да чакамъ до гдѣ излѣзе и го заведе до мѣстото, гдѣто той желаеше, по сжщий мистериозенъ начинъ.

Разговаряхме се послѣ изъ пжтьтъ за членоветъ на комитета, и азъ му казвахъ, че сж истина българи, но много видни хора въ политическия свѣтъ. Кесариевъ ми казваше, че като влѣзалъ вжтрѣ, станалъ много смутенъ и се разтрѣпералъ, помислихъ си, каза ми, кждѣ съмъ влѣзалъ азъ. При това Кесариевъ бѣше единъ ученъ и доста развитъ българинъ.

Такова бѣше прѣдставлението на Кесариева прѣдъ комисията на Тайния Съзаклятнически Български Комитетъ.